

*Gérald Lacroix bíboros,
québeci (Kanada) érsek homíliája*

AZ EUCHARISZTIA

A mai liturgia lehetővé teszi számunkra, hogy újra elgondolkodjunk azon a nagy ajándékon, amelyet Szűz Mária, a Megváltó anyja jelent nekünk, Jézus tanítványainak. Mária ajándék az Egyháznak életünk során.

Szent János evangélista felidézi Jézus szavait, amelyeket le is jegyzett evangéliumába, mert ott volt, amikor Jézus kimondta: „*Asszony, nézd, a fiad!*» Aztán a tanítványhoz fordult: *»Nézd, az anyád!*« Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány” (Jn 19,26–27).

Ez a vers megmutatja, hogyan törődik Jézus az anyjával, de ennél többet tesz. Megmutatja, hogyan alapít Jézus új családot mindazokból, akik benne bíznak. Ha bízol Krisztusban, akkor ez a te családod – egy család, amelyet a megfeszített Krisztusba és a feltámadt Úrba vetett közös hit hozott létre.

Amikor úgy tűnik, hogy a szenvedés uralja a helyzetet, és kísértésünk van arra, hogy csak a fájdalmat lássuk, és a szívünket az elhagyatottság érzése tölti el, akkor az Úr, aki megígérte, hogy nem hagy minket árván, eléink jön, és így szól hozzánk: „*Nézd, az anyád*”. És ahogy befogadjuk Máriát otthonunkba és közösségünkbe, munkahelyünkre és útközben, a börtönökbe vagy a kórházi ágyon, mi, a mindenkori tanítványok szeretnénk magunkévá tenni az ő bátorságát, hogy „szilárdan álljunk”, teljesítsük küldetésünket, és felajánljuk életünket testvéreink szolgálatára, ahogy Jézus mondta.

Mennyire értékes ez a meghívás a most átélt járvány közepette! A nehéz időkben az Úr az Édesanyját adja nekünk, nem kevesebbet, mint saját anyját, hogy társunk és vezetőnk legyen.

Az Eucharisztia nem valami, hanem Valaki: Jézus Krisztus. Mondhatnánk, hogy Mária az Eucharisztia anyja, eucharisztikus asszony. Ő szülte Isten Fiát. Szent II. János Pál ezt szépen írja le az Eucharisztiairól szóló enciklikájában: *A hit misztériuma!* Ha az Eucharisztia a hit misztériuma,

mely annyira felülmúlja értelmünket, hogy a legtisztább ráhagyatkozásra kötelez Isten szava iránt, Máriánál jobban senki sem segíthet és nem lehet jobb vezetőnk e magatartásban.

Amikor megismételjük, amit Krisztus tett az utolsó vacsorán, teljesítve az ő „*ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!*” parancsát, engedelmeskedünk Máriának is, aki arra biztat, hogy fenntartások nélkül engedelmeskedjünk az ő Fiának: „*Tegyetek meg mindent, amit csak mond!*” (Jn 2,5). A kánai menyegzőn tanúsított anyai gondoskodásával mintha azt mondaná nekünk Mária: Ne féljete, bízzatok Fiam szavában! Ő, aki képes volt borrá változtatni a vizet, ugyanúgy képes a kenyeret testvé, a bort vérévé változtatni, Húsvétjának eleven emlékezetét hagyva e misztériumban híveire, hogy így legyen „*az élet kenyere*” (*Ecclesia de Eucharistia* 54).

Néhány óra múlva részt veszünk az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus nyitóünnepségén Budapesten.

Adjunk hálát az Úrnak Anyja ajándékáért; az eucharisztikus asszonyért. Utoljára akkor említik őt a Szentírásban, amikor elkísérte az apostolokat és a tanítványokat az emeleti terembe, hogy „*egy akarattal*” imádkozva várják pünkösöd eljövetelét. Kísérjen a Szűzanya minket továbbra is ezekben a kihívásokkal teli időkben! Követni akarjuk Jézust, és hűségesek akarunk lenni a ránk bízott küldetéshez. Engedni akarjuk Istennek, hogy formálja, alakítsa, helyreállítsa életünket Krisztusban, anyja iskolájában tanulva, és elfogadva, hogy Mária legyen a kísérőnk.

Ahogy Jézus tanítványai ott voltak Máriával az emeleti teremben, itt is egy nagyon történelmi és szent „*emeleti terem*” dombtetőjén vagyunk, ahol zarándok nép él és hirdeti a keresztény hitet, több mint 1000 éve. „*Egy akarattal*” imádkozzunk e bennünket oly nagylelkűen fogadó Magyarország hűséges népéért, minden egyes helyi egyházért és országainkért! Az Úr véghezviheti azt a csodát, hogy mindennap közelebb hoz bennünket egységben és szeretetben, mert belőle fakad minden forrásunk!